

[Kalmæss]

altså fuldstændig sikker på, at man fremover vil få langt mere besvær og løbe en større risiko, når man skal efterleve denne aftale.

Hvis vi skal se på nogle enkelte punkter i aftalen og sammenligne dem med det, der lå i lovforslagene, er det helt nye jo, at A. P. Møller har fået et sammenhængende område i den sydvestlige del. Det var der ikke tale om i lovforslagene, og det er virkelig en afgørende ændring, fordi det netop er i det sydvestlige område, der er størst chance for at finde olie. Her får A. P. Møller altså lov til at beholde et ganske stort område, og selvfølgelig det bedste, frem til år 2000 og år 2012.

Og for det andet får A. P. Møller lov til at beholde halvdelen til 1984 og en fjerdedel til 1986, altså en yderligere forlængelse af de urimelige forhold, der var indeholdt i lovforslaget. A. P. Møller kan jo ikke lave efterforskning i hele det store område, så det væsentlige i denne sag er egentlig, at der kommer en blokering af meget væsentlige dele af den danske undergrund, således at andre selskaber ikke kan komme i gang med at lede dér.

Så er der spørgsmålet om olierørledningen. Den bliver vel nogenlunde gennemført efter aftalen som svarende til lovforslaget. Dog er det væsentligt, at man ikke kan få de 5 pct. i betaling i form af olie. Det er altså gået ud over forsyningsikkerheden, og det bliver særlig kritisk, når man ser på køberetten, som er reduceret fra 50 pct. til 8 pct. i de første par år, og så vokser den langsomt op til de 40 pct.

Vi mener, denne aftale er dårlig. Vi kan ikke sige præcis, at den ikke vil virke i fremtiden, for det afhænger helt af, hvordan fremtiden former sig. For det første kendes aftalens enkeltheder ikke. Vi kender ikke beskattningen. Vi ved heller ikke præcis, hvordan den nye undergrundslov vil være, fordi vi først har fået den i går. Endelig kan man ikke forudsige noget om, hvordan energisituationen vil være i fremtiden, og det er meget afgørende for, hvordan denne aftale vil virke.

Vi kan komme i den situation, at A. P. Møller faktisk har fået alt, hvad der er af olie og gas i Nordsøen. Det er hasardspil, regeringen laver, hvis den skriver under på denne aftale.

Vi ved, at A. P. Møller får det bedste og mest sammenhængende område. Vi ved, at A. P. Møller får lov til at beholde alt, hvad de har fundet, de får lov til at bore i store områder, i det omfang de kan nå det, og de får lov til at beholde det hele. Det, staten får tilbage, er alle de områder, hvor der ikke er boret, og hvor der er fundet tørre huller, og det er almindeligt accepteret, at så ved man ikke noget om, hvorvidt der er olie eller gas.

Det er altså én mulighed, at regeringen én gang til ligesom i 1962 og i 1976 har ladet A. P. Møller beholde det hele. Den anden mulighed er selvfølgelig, at der bliver fundet ti gange så meget olie i den resterende del af den danske undergrund som det, A. P. Møller har fundet og vil finde, og så fungerer aftalen formentlig udmærket, for så betyder det ikke så meget, at A. P. Møller sidder på en del af den.

Men det er det største hasardspil, jeg har set i hvert fald, og det er virkelig en indsats at bruge den danske energiforsyning på den måde.

Der er et par ting, jeg synes det var væsentligt at få opklaret. Der har jo været uenighed allerede i de pressemøder, der har været. Der har vist sig uenighed om spørgsmålet om genforhandlingsmulighederne. Der har vist sig uenighed om spørgsmålet om efterforskningsaktiviteten. Regeringen siger, der kan genforhandles, og at efterforskningen vil blive mere effektiv og vokse, mens A. P. Møller siger, at der ikke kan genforhandles, og at der ikke vil komme større efterforskning.

Jeg vil gerne bede regeringen om i det mindste at få afklaret disse uenigheder, inden man skriver under på aftalen. Og jeg vil også godt spørge det radikale venstre, om ikke de vil garantere for, at der bliver en sådan afklaring, hvis regeringen ikke selv vil.

Specielt om efterforskningsaktiviteten synes jeg det fremgår klart af det, der står i aftalen – hvis det resumé, vi har fået, da ellers dækker aftalen – at regeringen ikke ved noget som helst. Det fremgår også klart af det interview, som energiministeren gav til Information. Sagen er den, at man indgår aftalen. Man skriver under på aftalen, og først efter nytår skal man til at finde ud af, hvordan man skal få A. P. Møller til at lave et effektivt efterforskningsprogram. Så kan regeringen kun acceptere, hvad A. P. Møller